

bài kỳ trước còn lại, mà lại giảng bài mới. Đó là bài thơ cuối cùng mà Cụ Phan đã làm để gởi cho đồng bào trước lúc lâm chung. Bài thơ rất hay. Chúng tôi đã thuộc lòng. Mặc dầu có bạn đã biết rồi, nhưng chúng tôi cũng xin chép lại:

*Mạc sào tiền lộ vô tri kỷ
Thiên hạ hà nhân bất thức quân
Bảy mươi tư tuổi trót phong trần
Nay gặp hội mới, tinh thần khảng khái.
Mừng được đọc bài văn sinh vãng
Chữ đá vàng ghi mấy đoạn tâm can
Tiếc mình nay sức mỏng trí thêm khan
Lấy gì đáp tấm lòng tri kỷ ấy
Những ước anh em vầy bốn bể
Ai ngờ trăng gió nhốt ba gian
Sống xác thừa mà chết cũng xương tàn
Câu tâm sự gửi chim ngàn cá bể
Nga nga hồ chí tại cao sơn
Dương dương hồ chí tại lưu thủy
Đàn Bá Nha mấy kẻ thưởng âm
Bỗng nghe qua, khóc trộn lại đau thềm
Chung Kỳ chết, e ném đàn không gãy nữa
Nay đang lúc tử thần chờ trước cửa
Có vài lời ghi nhớ về sau
Chúc đàn hậu tử tiến mau.*

Đã 52 năm qua, hơn nửa thế kỷ, Cụ Phan Bội Châu qua đời, nhưng tên tuổi của nhà cách mạng họ Phan đã đi vào lịch sử, lưu danh muôn thuở. Nhân ngày giỗ Cụ (29 tháng 10), chúng ta thành kính ghi ơn Cụ, người đã hy sinh tranh đấu suốt một cuộc đời cho độc lập, tự do của đất nước Việt Nam. □

NVT

Thiền Hành

*Ngày viếng rừng Sequoi ai chứng ngộ
Khi Thiền Hành Tâm chợt lắng thật trong.
Đất Cali chuyển, chân vẫn bước thong dong,
Quán Los Angeles Riot, mím nụ cười hàm tiếu.
Trong khoảnh khắc hiểu chữ Tâm kỳ diệu,
Quá khứ như Tương lai đâu cần biết,
Hiện tại người cùng vạn vật trực tiếp
Đẩy giòng đời như chiếc bánh xe lăn.
Nắm lấy nó, đừng mảnh dút Tham, Sân!
Vào Định Huệ từng phút giây hiện tại,
Đưa Tâm mình vượt chấp hữu, trôi lăn,
Đến Bến Giác độ Muôn Loài giải thoát.*

Sequoia National Park, Mùa Phật Đản 1992
Trục Tâm BÙI NHU TIẾP